DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)
den 27 februari 2002 *

I mål C-46/01,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av H. Støvlbaek och R. Amorosi, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Italien, företrädd av U. Leanza, i egenskap av ombud, biträdd av M. Fiorilli, avvocato dello Stato, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 11 och 4.1 i rådets direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortskaffande av polyklorerade bifenyler och polyklorerade terfenyler (PCB och PCT) (EGT L 243, s. 31), genom att underlåta att senast den 16 september 1999 upprätta och underrätta kommissionen om de planer, utkast och förteckningar över utrustning som föreskrivs i de nämnda bestämmelserna,

* Rättegångsspråk: italienska.

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden S. von Bahr samt domarna D.A.O. Edward och C.W.A. Timmermans (referent),

generaladvokat: P. Léger,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 6 december 2001 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 2 februari 2001, med stöd av artikel 226 EG väckt talan om fastställelse av att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 11 och 4.1 i rådets direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortskaffande av polyklorerade bifenyler och polyklorerade terfenyler (PCB och PCT) (EGT L 243, s. 31), genom att underlåta att senast den 16 september 1999 upprätta och underrätta kommissionen om de planer, utkast och förteckningar över utrustning som föreskrivs i de nämnda bestämmelserna.

2 Enligt artikel 1 i direktiv 96/59 gäller följande:

"Detta direktiv syftar till en tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kontrollerat bortskaffande av PCB, dekontaminering eller bortskaffande av utrustning som innehåller PCB och/eller bortskaffandet av använd PCB, med sikte på ett fullständigt sådant bortskaffande på grundval av bestämmelserna i detta direktiv."

3 I artikel 4.1 i direktiv 96/59 föreskrivs följande:

"För att uppfylla artikel 3 skall medlemsstaterna se till att förteckningar upprättas över utrustning som innehåller mer än 5 dm^3 PCB och till kommissionen skicka en sammanfattning av dessa förteckningar senast tre år efter det att detta direktiv har antagits. Vad gäller elektriska kondensatorer skall gränsvärdet 5 dm^3 anses omfatta summan av de olika delar som ingår i en fullständig enhet."

4 I artikel 11 i direktiv 96/59 föreskrivs följande:

"1. Inom tre år efter det att detta direktiv antagits skall medlemsstaterna utarbeta

— en plan för dekontaminering och/eller bortskaffande av förtecknad utrustning och av den PCB som den innehåller,

— ett utkast rörande insamling och senare bortskaffande av sådan utrustning över vilken förteckning inte upprättas i enlighet med artikel 4.1 och som avses i artikel 6.3.

2. Medlemsstaterna skall omgående underrätta kommissionen om dessa planer och utkast."

5 Kommissionen ansåg att Republiken Italien inte hade upprättat de planer, utkast och förteckningar över utrustning som föreskrivs i artiklarna 11 och 4.1 i direktiv 96/59 och inte heller hade underrättat kommissionen om dessa dokument, och inledde därför det förfarande som föreskrivs i artikel 226 EG. Sedan Republiken Italien beretts tillfälle att yttra sig sände kommissionen den 3 augusti 2000 ett motiverat yttrande och uppmanade denna medlemsstat att inom två månader från delgivningen vidta nödvändiga åtgärder för att rätta sig efter detta. Kommissionen erhöll inte något svar på det motiverade yttrandet och väckte därför förevarande talan.

6 I sin ansökan har kommissionen hävdat att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 11 och 4.1 i direktiv 96/59/EG, genom att underlåta att senast den 16 september 1999 upprätta och underrätta kommissionen om de planer, utkast och förteckningar över utrustning som föreskrivs i de nämnda bestämmelserna.

7 Den italienska regeringen har anfört, för det första, att direktiv 96/59 införlivades med italiensk rätt genom decreto legislativo (lagdekret) nr 209 av den 22 maj 1999 (GURI nr 151 av den 30 juni 1999, s. 23). Genom artikel 3 i detta dekret åläggs innehavare av utrustning som innehåller mer än 5 dm^3 PCB, inklusive elektriska kondensatorer, en skyldighet att inge en underrättelse vartannat år. Dessa underrättelser utgör grundvalen för upprättande av de förteckningar och den sammanfattning som avses i artikel 4 i direktiv 96/59. Den italienska regeringen har emellertid medgett att den ännu inte uppfyllt sin underrättelseskyldighet.

8 Regeringen i fråga har för det andra förklarat att förseningen i förhållande till de tidsfrister som fastställs i artiklarna 4.1 och 11 i direktiv 96/59, för sådan underrättelse som avses däri, beror på att det i frånvaro av standardiserade metoder för att analytiskt fastställa huruvida PCB föreligger är svårt att upprätta en förteckning över föreliggande PCB. De standardiserade metoderna för att genomföra analyser, som är nödvändiga för att på ett enhetligt sätt fastställa om det föreligger substanser som omfattas av den gemenskapsrättsliga definitionen av PCB i den mening som avses i artikel 2 i direktiv 96/59, antogs nämligen inte förrän genom kommissionens beslut 2001/68/EG av den 16 januari 2001 om fastställande av två referensmetoder för mätning av PCB i enlighet med artikel 10 a i direktiv 96/59 (EGT L 23, s. 31).

9 Kommissionen har genmält att innan denna hade fastställt referensmetoder för mätning av halten PCB i kontaminerat materiel skedde mätningarna, enligt artikel 10 a i direktiv 96/59, antingen enligt de analysmetoder som tillämpades på nationell nivå eller enligt dem som gällde i Förenta staterna. Tack vare de existerande metoderna, som hittills tillämpats av medlemsstaterna, hindrade det förhållandet att det inte förelåg någon referensmetod på europeisk nivå följaktligen aldrig de sistnämnda från att upprätta den dokumentation som krävs enligt direktiv 96/59. Enligt kommissionen hade den italienska regeringen således kunnat göra detsamma.

10 Inledningsvis konstaterar domstolen att den italienska regeringen själv medgett att den inte har uppfyllt sin skyldighet att senast den 16 september 1999 upprätta och underrätta kommissionen om den sammanfattning av förteckningar som avses i artikel 4.1 i direktiv 96/59, liksom den plan för dekontaminering och/eller bortskaffande av förtecknad utrustning och av den PCB som den innehåller och det utkast rörande insamling och senare bortskaffande av sådan utrustning över vilken förteckning inte upprättas, vilka avses i artikel 11.1 i nämnda direktiv. I sitt svaromål, som ingavs den 30 mars 2001, har denna regering därtill medgett att denna skyldighet fortfarande inte är uppfylld.

11 Det finns dock anledning att undersöka om underlåtenheten att uppfylla denna skyldighet, såsom den italienska regeringen har hävdat, kan rättfärdigas av att det

den 16 september 1999 inte fanns några referensmetoder, på europeisk nivå, för mätning av halten av PCB i kontaminerat material, då dessa metoder inte antogs förrän den 16 januari 2001.

12 Härvid finns anledning att notera att de mätningar som utförts innan referensmetoderna fastställts skall förbli giltiga enligt artikel 10 a i direktiv 96/59.

13 Direktiv 96/59 gav således uttryckligen medlemsstaterna tillstånd att fortsätta tillämpa sina egna mätmetoder för att mäta halten av PCB, utan att det, för att ombesörja nödvändiga analyser, skulle vara nödvändigt att vänta på att en referensmetod för mätning på europeisk nivå antogs. Den italienska regeringens invändning kan därför inte godtas.

14 Härav följer att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4.1 och 11 i direktiv 96/59, genom att underlåta att senast den 16 september 1999 upprätta och underrätta kommissionen om den sammanfattning av förteckningar som föreskrivs i artikel 4.1 och de planer och utkast som föreskrivs i artikel 11 i direktivet.

Rättegångskostnader

15 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att svaranden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Italien har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

följande dom:

1) **Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4.1 och 11 i rådets direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortskaffande av polyklorerade bifenyler och polyklorerade terfenyler (PCB och PCT), genom att underlåta att senast den 16 september 1999 upprätta och underrätta Europeiska gemenskapernas kommission om den sammanfattning av förteckningar som föreskrivs i artikel 4.1 och de planer och utkast som föreskrivs i artikel 11 i direktivet.**

2) **Republiken Italien skall ersätta rättegångskostnaderna.**

von Bahr Edward Timmermans

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 27 februari 2002.

R. Grass S. von Bahr

Justitiesekreterare Ordförande på fjärde avdelningen